

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: V. Ch.
X
zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Trávníčkem
Krapkova 280/7, 779 00 Olomouc

žalovaná: Česká správa sociálního zabezpečení
Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se *zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se *nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

- 1. Žalovaná žalobci odňala invalidní důchod. Žalobce to zpochybňuje a namítá, že pro to nebyly důvody. V soudním řízení se ovšem tento krok žalované potvrdil jako zákonný.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

- 2. Rozhodnutím ze dne 1. 8. 2024, č. j. X, žalovaná žalobci odňala invalidní důchod s účinností od 12. 9. 2024 („prvostupňové rozhodnutí“). Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) ze dne 25. 7. 2024 („první posudek“) již totiž žalobce nesplňoval

podmínky invalidity, protože míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 20 %. První posudek podřadil zdravotní stav žalobce pod kapitolu XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (postižení končetin), položku 6b (lehké postižení funkce končetiny

– snížení zatížitelnosti končetiny, výkon některých denních aktivit s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. U této položky je rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 15-20 %. První posudek ji tedy stanovil na horní hranici.

3. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Jeho zdravotní stav se podle něj nezlepšil, ale naopak zhoršil. První posudek nesprávně uváděl, že pravá ruka není dominantní. Nezohlednil dostatečně jeho omezení. Popsal své potíže s návratem do práce, včetně neúspěšného začlenění do chráněné dílny, a zhoršující se psychický stav.
4. V námitkovém řízení proběhlo nové posouzení zdravotního stavu. Lékař IPZS ve svém posudku z 30. 10. 2024 („druhý posudek“) označil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce funkční poruchu pravé horní končetiny. Podřadil ji pod stejnou položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jako první posudek. A stanovil míru poklesu pracovní schopnosti taktéž na 20 %. S ohledem na vliv na pracovní uplatnění ji pak navýšil na celkových 30 %. Zdravotní postižení žalobce podle něj odpovídalo lehkému funkčnímu postižení horní končetiny, které omezuje zatížitelnost a výkon některých denních aktivit, ale nevyžaduje kompenzační pomůcky. Druhý posudek zohlednil i přidružené potíže s páteří a psychické obtíže, které ale neměly zásadní vliv na celkové hodnocení. Žalobce podle druhého posudku má omezenou hybnost a sílu v pravé ruce, potíže s jemnou motorikou a přenášením břemen, ale dokáže vykonávat výdělečnou činnost.
5. Žalovaná na základě druhého posudku svým rozhodnutím ze dne 7. 11. 2024, č. j. X („rozhodnutí žalované“), žalobcovy námitky zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. K námitkám žalobce uvedla, že klíčové je objektivní posouzení funkčního postižení na základě odborných nálezů. V případě více zdravotních postižení se podle § 2 odst. 3 vyhlášky určuje rozhodující příčina a ostatní se zohledňují pouze podpůrně.

III. Žaloba a vyjádření žalované

6. **Žalobce** namítá, že rozhodnutí žalované je nezákonné a nepřezkoumatelné. Jeho zdravotní stav posudkoví lékaři neposoudili správně. Jeho postižení spadá pod kapitolu XV, oddíl B, položku 6c, která se vztahuje na těžké postižení a umožňuje stanovit pokles pracovní schopnosti v rozmezí 30–40 %. Jeho zdravotní stav v minulosti posoudili právě podle této přísnější položky. Žalovaná nijak nevysvětlila, proč by se jeho stav měl zlepšit.
7. Žalovaná se nevypořádala ani s námitkami žalobce ohledně zdravotního stavu a opomenula zohlednit další zdravotní komplikace. Její rozhodnutí neobsahuje žádné konkrétní zhodnocení toho, jak zdravotní stav ovlivňuje schopnost žalobce vykonávat práci s ohledem na jeho vzdělání a dosavadní pracovní zkušenosti. Žalobce si nedokáže práci zajistit prostředky pro život. Proto by měl být uznán pokles pracovní schopnosti v rozsahu 30-40 %, což odpovídá invaliditě I. stupně.
8. Nepřiznáním invalidního důchodu došlo k porušení základního práva žalobce podle čl. 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod („Listina“), který zaručuje hmotné zajištění osob,

jež bez své viny nemohou prací získávat prostředky pro své životní potřeby. Zdravotní omezení žalobci znemožňují vykonávat výdělečnou činnost, a proto by ho měl stát přiměřeně zajistit. Rozhodnutí žalované podle něj tuto ústavní garanci nerespektuje.

9. Pokud je zdravotní postižení žadatele hraniční mezi dvěma stupni invalidity, tak podle judikatury Nejvyššího správního soudu musí být rozhodnutí ve prospěch žadatele, jestliže není možné jednoznačně a přesvědčivě odůvodnit zařazení do nižšího stupně. V tomto případě takové odůvodnění chybí, a proto měl být spadat do vyššího stupně invalidity.
10. Žalobce opakuje, že žalovaná nijak nevysvětlila, v čem konkrétně došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu oproti době, kdy měl invalidní důchod. Při odnímání dávky důchodového pojištění je podle judikatury nutné přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu. Takové odůvodnění v rozhodnutí žalované zcela chybí.
11. Žalobce rovněž poukazuje na § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, který umožňuje zvýšit horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti až o 10 %, pokud je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu více zdravotních postižení. S tímto navýšením, které žalovaná v jeho případě provedla, žalobce souhlasí. Nesouhlasí však s tím, že základní hodnotu stanovila pouze na 20 %, a nikoli na 30 %, jak by podle něj odpovídalo jeho skutečnému stavu.
12. **Žalovaná** trvá na svém rozhodnutí.

IV. Zadání třetího posudku, jednání před soudem a provedení třetího posudku k důkazu

13. Soud s ohledem na povahu námitek žalobce soud požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí o vypracování posudku k žalobcově zdravotnímu stavu. Posudková komise ho připravila dne 30. 6. 2025 („třetí posudek“). Zaslala ho žalobci. Žalované jej zprostředkoval soud v souvislosti s předvoláním na jednání, které nařídil na 30. 7. 2025.
14. Dne 30. 7. 2025 se u soudu ve věci konalo jednání. Obě strany se z něj omluvily.
15. Soud při jednání k důkazu provedl třetí posudek. Plyne z něj, že se posudková komise skládala z předsedkyně MUDr. H. K. a neuroložky MUDr. K. P. Žalobce se jednání posudkové komise zúčastnil. Posudková komise měla k dispozici spis soudu včetně rozhodnutí, žaloby a lékařských podkladů doložených žalobcem i spisy k prvostupňovému i námitkovému řízení.
16. Posudková komise ve třetím posudku popisuje vyšetření žalobce. Žalobce se k jednání posudkové komise dostavil sám, bez doprovodu a bez potřeby opory při chůzi. Předložil nové lékařské zprávy, které si posudková komise okopírovala a zařadila je do svého spisu. Během jednání žalobce uvedl, že mu největší obtíže způsobuje pravá ruka. Při práci na počítači vydrží psát maximálně 20 minut, poté mu ruka začne brnět a výrazně se snižuje její výkonnost. Měl zájem pracovat v oblasti IT, ale kvůli potížím při manipulaci s počítačem tuto práci nezvládá. V minulosti navštěvoval psychoterapii a krátkodobě užíval i léky na psychiku. V současnosti žádnou medikaci nebere a psychoterapii absolvuje podle potřeby. Dříve pracoval v chráněné dílně, kde mu práce vyhovovala, ale po odebrání invalidního důchodu musel zaměstnání opustit. Nyní pracuje v IT firmě, ale opět se potýká s nízkou výkonností. V průběhu jednání ho komise vyšetřila.
17. Posudková komise následně uvádí diagnostický souhrn, ve kterém konstatuje: (1) úraz motorovou pilou v červnu 2021 – došlo k poranění pravé horní končetiny, včetně popálení

od výfuku motorové pily; (2) stav po plastické úpravě kůže – následná operace k úpravě vzhledu a funkce poraněné oblasti; (3) zavalení stromem – při nehodě došlo k otevřené zlomenině pravé pažní kosti (humeru), která byla chirurgicky zpevněna (stav po osteosyntéze); (4) zlomeninu levé pažní kosti – i tato zlomenina byla řešena chirurgickým zpevněním (stav po osteosyntéze); (5) přetržení (ruptura) pravého bicepsu – šlacha svalu byla chirurgicky sešita (sutura); (6) stav po odlomení základny čtvrté záprstní kosti (4. MTC kloubu) vpravo – léčeno bez operace (konzervativně); (7) zlomeniny výběžků obratlů L2 a L4 – poranění páteře v oblasti bederní části; (8) bolesti levého ramene – přetrvávající potíže, pravděpodobně v důsledku předchozích úrazů nebo přetížení; (9) bolesti zad charakteru lumboischialgií levostranných – bolest vycházející z bederní páteře, která se šíří do levé dolní končetiny; a (10) depresivní symptomatologii – přítomnost příznaků deprese, jako je smutek, únava, ztráta motivace nebo poruchy spánku.

18. V posudkovém hodnocení poté třetí posudek zmiňuje, že žalobce má 34 let a středoškolské vzdělání technického směru zakončené maturitou. V minulosti pracoval převážně v administrativě, například v bance. Později také jako dřevorubec. Právě při výkonu této fyzicky náročné profese utrpěl v roce 2021 vážný úraz, který měl za následek poškození obou horních končetin. V roce 2022 mu byla na základě tehdejšího zdravotního stavu, který zahrnoval omezenou hybnost levého ramene, přiznána invalidita I. stupně. Přiznali mu ji na dobu určitou s předpokladem, že dojde ke zlepšení zdravotního stavu a jeho stabilizaci. V roce 2023 byla invalidita ještě jednou prodloužena, ale v roce 2024 byla zrušena, protože lékaři dospěli k závěru, že zdravotní stav již neodpovídá podmínkám pro uznání invalidity. Tento závěr se potvrdil i v rámci námitkového řízení.
19. V době posudkového jednání žalobce pracoval na zkrácený úvazek jako dělník v družstvu invalidů na šest hodin denně. Sám uváděl, že ho nejvíce trápí potíže s pravou rukou, která je jeho dominantní. Konkrétně popisoval křeče při delší práci s klávesnicí, sníženou sílu stisku a neschopnost přenášet těžší předměty. Tyto obtíže mu komplikují výkon práce v oblasti IT, kde aktuálně působí. Přestože se snaží přizpůsobit pracovnímu prostředí, omezení v jemné motorice a snížená výkonnost mu práci ztěžují. Lékařská vyšetření však ukázala, že většina funkcí horních končetin se u žalobce zachovala. Omezení nejsou natolik závažná, aby odůvodňovala trvalé uznání invalidity.
20. Vyšetření levé horní končetiny ukázalo, že hybnost ramene je sice mírně omezená, ale ostatní funkce – tedy pohyb lokte, zápěstí i prstů – jsou zachované. Svalová síla i schopnost úchopu jsou u této končetiny dostatečné. Omezení se týká především maximálního rozsahu pohybu v ramenním kloubu, což však nebrání běžnému používání ruky při každodenních činnostech. Lékaři proto hodnotili funkční postižení levé horní končetiny jako minimální. Z hlediska posudkového hodnocení se tedy nejedná o stav, který by sám o sobě vedl k uznání invalidity, protože nedochází k zásadnímu omezení pracovní schopnosti. Žalobce je pravák, a proto je pro posouzení rozhodující stav pravé horní končetiny, která byla úrazem zasažena výrazněji.
21. Pravá horní končetina vykazuje mírná až střední omezení. Hybnost ramene je téměř plně zachována, pouze v zevní rotaci je přítomna bolestivost. Loket je pohyblivý v omezeném rozsahu, ale tento nedostatek částečně kompenzují náhradní pohybové mechanismy. Zápěstí má lehce omezenou hybnost a síla stisku je snížená, ale žalobce zvládá pohyb i proti odporu. Prsty jsou pohyblivé i přes mírné omezení v abdukci palce a extenzi druhého prstu. Tyto obtíže však podle lékařů nemají zásadní dopad na funkčnost ruky. Citlivost v oblasti

plastických operací je snížena, ale tonus svalů se zachoval. Úchopová schopnost ruky zůstává funkční. Nezjistila se závažná svalová atrofie ani deformita.

22. Na horních končetinách se nezjistily poruchy prokrvení ani nervové poruchy, jako jsou parézy (ochrnutí). Svalová síla není snížena natolik, aby odpovídala atrofii. Nezjistily se deformity, které by zásadně omezovaly funkci končetin. Žalobce zvládá běžné denní činnosti, ač s určitým omezením, zejména při manipulaci s těžšími předměty. Lékaři konstatovali, že omezení jsou lehkého stupně a že výkon některých činností je možný s využitím kompenzačních mechanismů. Z tohoto důvodu nebylo možné uznat, že by šlo o těžké funkční postižení, které by odpovídalo invaliditě. Stav byl k datu rozhodnutí stabilizovaný a neprokazoval progresi.
23. Bolesti zad, které posuzovaný rovněž uváděl, se pojily ke starším zlomeninám obratlových výběžků a výhřezu meziobratlové ploténky v oblasti bederní páteře. Tyto potíže se řešily konzervativně. Nebyly doloženy známky závažného nervového postižení. Magnetická rezonance z roku 2022 sice prokázala hernii disku s tlakem na nervové kořeny, ale k datu rozhodnutí tu nebyly známky kořenového dráždění, poruchy hybnosti dolních končetin ani poruchy svěračů. Dynamika páteře se zachovala a neurologické vyšetření neprokázalo žádné závažné odchylky. Z toho důvodu nebylo možné přičíst bolesti zad jako rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti.
24. Psychické potíže žalobce byly mírné. Psychologické vyšetření z května 2024 prokázalo tendenci k úzkostnému a depresivnímu prožívání, sníženou schopnost soustředění a impulzivní reakce. Žalobce absolvoval několik psychoterapeutických sezení a krátkodobě užíval psychofarmaka, která však později vysadil. V době jednání komise nebyl v péči psychiatra a neužíval žádné léky. Psychoterapii navštěvoval pouze podle potřeby. Posudková komise proto dospěla k závěru, že psychický stav nemá zásadní vliv na pracovní schopnost a není důvodem pro přiznání invalidity.
25. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce podle kapitoly XV, oddílu B, položky 6b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Tato položka se vztahuje na lehké funkční postižení horních končetin. Pokles pracovní schopnosti posudková komise stanovila na 20 %, což je horní hranice rozpětí pro tuto položku. Výslovně uvedla, že zdravotní stav žalobce není hraniční mezi lehkým a těžkým funkčním postižením. Rozsah omezení pohybu, absence poruch prokrvení a neurologických příznaků a zachování úchopové schopnosti odpovídají jednoznačně lehkému postižení. Pro další navýšení procentního hodnocení posudková komise nenalezla objektivní podklad. Posudková komise tedy pak shrnula, že k datu vydání rozhodnutí žalované šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou bylo funkční postižení horních končetin po úrazu. Toto postižení bylo lehké. Invalidita proto správně zanikla ke dni 25. 7. 2024.
26. Z pohledu posudkové komise bylo původní uznání invalidity I. stupně vstřícným opatřením, které mělo žalobci umožnit přechod z fyzicky náročné práce dřevorubce k méně zatěžující činnosti, odpovídající jeho středoškolskému vzdělání s maturitou a předchozí praxi v administrativě. Invalidita byla přiznána na dobu jednoho roku s předpokladem stabilizace zdravotního stavu. Ani tehdy však zdravotní stav nenaplňoval kritéria pro těžké funkční postižení podle položky 6c. Prodloužení invalidity v říjnu 2023 bylo podle komise nadhodnocením, protože zdravotní stav byl již stabilizovaný a žalobce měl dostatek času k nalezení vhodného pracovního uplatnění. Posudková komise zdůraznila, že krátkodobá práce dřevorubce nemůže být důvodem pro zvýšení procentního hodnocení, protože

žalobce není odkázán na fyzicky náročnou práci a má kvalifikaci pro administrativní činnosti.

27. Zdravotní stav žalobce podle posudkové komise jednoznačně odpovídá lehkému funkčnímu postižení podle položky 6b, nikoli těžkému postižení dle položky 6c. Rozsah omezení hybnosti, absence poruch prokrvení a neurologických příznaků a zachování úchopové schopnosti obou horních končetin svědčí pro zařazení do kategorie lehkého postižení. Zvolením horní hranice rozpětí (20 %) posudková komise zohlednila postižení obou horních končetin. Pokud by zdravotní stav byl hraniční mezi lehkým a těžkým postižením, tak by to posudková komise výslovně uvedla. Subjektivní potíže žalobce, jako jsou křeče při práci s počítačovou myší, nepodkládal objektivní nález nervové poruchy. Posudková komise proto neshledala důvod pro změnu závěru o neexistenci invalidity.
28. Ke třetímu posudku žádná ze stran nevznesla námitky (k čemuž – s ohledem na jejich absenci při jednání – měly příležitost minimálně v písemné podobě před jednáním po doručení třetího posudku).
29. Soud poté ještě zamítl návrh žalobce na důkazní provedení několika dalších lékařských zpráv, které soudu zaslal den před vyhotovením třetího posudku. Soud je sice ještě 30. 6. 2024 posudkové komisi zaslal, ale právě v tento den posudková komise zasedala a z jejího posudku plyne, že jí je žalobce též předložil, a proto je zohlednila. A co bylo pro soud hlavní, tak je bylo nadbytečné provádět, protože posudková komise měla dostatek podkladů k posouzení zdravotního stavu žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované (a dané zprávy byly z června 2025, přičemž rozhodnutí žalované je z 7. 11. 2024, a právě podle skutkového stavu k tomuto dni musel i soud podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního rozhodovat).
30. Žádné další důkazní návrh soudy neobdržel, proto poté dokazování ukončil.

V. Hodnocení věci soudem

31. Žaloba *není důvodná*.
32. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek trvání nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
33. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod – včetně rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu – pak závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního). S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb*, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.

34. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit.
35. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení podobným požadavkům na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je soud při zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).
36. Je také třeba dodat, že při určování poklesu pracovní schopnosti se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda, resp. jak se pojištěnec na své zdravotní postižení adaptoval. V souladu s § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu lze přitom podmínit dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
37. Soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle soudu nemá třetí posudek formální vady.
38. Ohledně úplnosti třetího posudků soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech lékařských zpráv, které měla ke dni vydání třetího posudku k dispozici, včetně těch doložených žalobcem. Hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobce. Podle soudu reaguje dostatečně i na námitky žalobce a vysvětluje, proč mu byla nejprve přiznána dočasná invalidita, že její prodloužení považuje za nadhodnocené, proč je postižení žalobce pouze lehké, nikoliv hraniční s těžkým funkčním postižením, a že nenalezla podklad pro navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce (viz body 25 až 27 výše).
39. Jde-li o přesvědčivost posudku, tak soud konstatuje, že posudková komise své závěry dostatečně vysvětluje a odůvodňuje. Důležitou roli hraje i to, že se všechny tři posudky v této věci shodly na podřazení stavu žalobce pod tutéž položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. I se shodly na základním hodnocení na horní hranici stanoveného rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti žalobce (jen druhý posudek ji ještě o 10 % navýšil, což ale i tak nestačilo k dosažení hranice I. stupně invalidity). V té souvislosti je třeba dodat, že podle dané položky bylo 20 % opravdu onou horní hranicí, základní hranice proto nemohla činit 30 %, jak žalobce namítá.
40. Přesvědčivost posudku zvyšuje i to, že se žalobce jednání osobně zúčastnil a posudková komise ho vyšetřila. Třetí posudek proto v očích krajského soudu plní kritérium přesvědčivosti. Soud ve výsledku nemá pochybnosti o posouzení zdravotního stavu žalobce.
41. Krajský soud z toho důvodu vycházel ze třetího posudku jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobce. Z provedeného dokazování (viz body 15-27 výše) vyplynulo, že

pracovní schopnost žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované nepoklesla v míře, která by odpovídala žalobcově invaliditě. Chybělo mu ještě 15 % k hranici I. stupně invalidity.

42. K námitkám žalobce lze dodat, že třetí posudek vyvrací jeho názor o tom, že by jeho zdravotní stav spadl pod položku 6c (bod 27 výše). Třetí posudek také neopomíná zohlednit další zdravotní komplikace žalobce (body 20, 23 a 24 výše). Posudková komise také hodnotila, jak zdravotní stav ovlivňuje schopnost vykonávat práci (body 18 a 19 i body 26 a 27 výše). Nedošlo proto k porušení čl. 26 odst. 3 Listiny, což je právo, kterého se lze domáhat v mezích zákona (srov. čl. 41 odst. 1 Listiny), kterých se posudková komise i žalovaná držely. Posudková komise se také zaměřila na to, proč stav žalobce nehraničí s těžkým postižením (body 25 až 27 výše). A pokud jde o otázku zlepšení zdravotního stavu, tak je třeba zopakovat výše uvedené o tzv. stabilizovaném zdravotním stavu (bod 36 výše). S jeho stabilizací ostatně počítalo i původní rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu a posudková komise vysvětlila následný vývoj, který – podle soudu předvídatelně – vedl k zániku invalidity (body 18 a 26 výše).
43. Byť je to krajskému soudu po lidské stránce líto, námitky žalobce se neukázaly být důvodnými. Soud rozumí tomu, že žalobce přičítá svým potížím vysoký stupeň závažnosti. Soud je určitě nechce nijak zlehčovat. Třetí posudek však přináší objektivní posouzení jeho zdravotního stavu, které doprovází pohled posudkového lékařství na věc. A jak soud vysvětloval výše, posudky posudkové komise bývají rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují pochyby. Skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudků mohly zpochybňovat, pak soud v námitkách žalobce neshledal. *Je tedy třeba uzavřít, že se k datu vydání rozhodnutí žalované neprokázala žalobcova invalidita. Rozhodnutí žalované je tedy správné a zákonné.*
44. Jestliže je žalobce ovšem toho názoru, že se jeho zdravotní stav od doby vydání rozhodnutí žalované zhoršil, pak mu nic nebrání, aby podal novou žádost o přiznání invalidního důchodu, na jejímž základě bude v novém řízení jeho aktuální zdravotní stav znovu posudkově posouzen.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
46. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno, 30. července 2025

Martin Kopa, v. r.
samosoudce